

Toegankelijke seksualiteits hulpverlening het ontbrekende puzzelstuk

Tweederde van de mensen met een chronische ziekte of beperking is niet tevreden over het seksuele leven en heeft behoefte aan hulp bij seksuele problemen. Van deze groep heeft slechts 1 op de 3 contact met de hulpverlening. Hulp leidt tot meer tevredenheid, een beter zelfbeeld en meer levensgeluk.

Dit blijkt uit een recent proefproject van de Rutgers Nisso Groep en zorgverzekeraar Agis, ondersteund door de CG-Raad en verschillende patiëntenverenigingen. Seksualiteits hulpverlening is van groot belang voor mensen met een chronische ziekte of handicap. Vreemd is echter dat dit nu juist veelal ontbreekt in het palet van hulp en zorg waar deze mensen mee te maken hebben. Terwijl zij, mede als gevolg van problemen in het zelfbeeld of medicatie, vaak problemen tegenkomen op het gebied van relatievorming en in het seksueel functioneren. Bovendien is er bij de hulpverlening sprake van een taboe als het gaat om het bespreken van seksualiteit en van handelingsonzekerheid. Het gevolg is minder levensgeluk voor de patiënt en - op termijn - onjuist gebruik van dure zorg. Wat is er nodig voor een goede seksualiteits hulpverlening, kortom: waaruit bestaat dit ontbrekende puzzelstuk in de zorg voor chronisch zieken en gehandicapten?

Het is nu tijd om de puzzel van hulpverlening aan mensen met een chronische ziekte of lichamelijke beperking te optimaliseren en het laatste ontbrekende puzzelstukje toe te voegen aan het palet van hulp en zorg. De Rutgers Nisso Groep, zorgverzekeraar Agis, CG-Raad, NVVS en verschillende patiëntenverenigingen roepen de leden van de Tweede Kamer op hier aandacht voor te vragen in het kader van gehandicaptenzorg en seksualiteits hulpverlening in het algemeen. Zodat er een toegankelijke seksualiteits hulpverlening komt voor juist deze groep mensen, waarmee zij hun zelfbeeld en levensgeluk kunnen optimaliseren.

- 1 Seksualiteits hulpverlening in basispakket zorgverzekering**
Preventief aandacht voor seksualiteit en relaties bij lichamelijke aandoeningen kan veel leed en onnodige kosten voorkomen. Opname van seksualiteits hulpverlening in het basispakket maakt deze hulp beter toegankelijk.
- 2 Hulpmiddelen en medicatie in basispakket zorgverzekering**
Ondersteunende hulpmiddelen en medicatie, die nodig zijn om tot een succesvolle behandeling te komen van seksuologische problemen, moeten overkort worden gedekt vanuit het basispakket.
- 3 Bereikbare hulpverlening**
De seksuologische hulpverlening moet fysiek goed toegankelijk zijn, zowel ambulantly als intra-muraal. Dit betekent dat hulpverleningslocaties letterlijk drempelvrij moeten zijn en regionaal goed gespreid.
- 4 Informatie over voorzieningen**
Mensen met een chronische ziekte of beperking moeten worden geïnformeerd over hulpverleningsmogelijkheden en voorzieningen op het terrein van seksuele gezondheid. Ze hebben recht op inzicht in de aard van het aanbod, de effectiviteit en de kosten.
- 5 Preventieve informatie en zelfhulpmogelijkheden**
Informatie over bijwerkingen van medicatie op seksueel gebied is belangrijk, evenals tips en adviezen om de eigen situatie te kunnen verbeteren. Een digitale vindplaats voor betrouwbare informatie over seksualiteitsproblemen in relatie tot ziekte en handicap maakt deze informatie voor iedereen toegankelijk.
- 6 Seksuele gezondheid structureel onderdeel van (reguliere) hulp en zorg**
Patiënten zijn vaak niet of onvoldoende op de hoogte van de gevolgen van hun aandoening of van bepaalde behandelingen op seksualiteit. Reguliere hulp- of zorgverleners, zoals huisartsen of medisch specialisten, zouden hier standaard aandacht aan moeten besteden (WGBO, Kwaliteitswet). Beroepsgroepen, opleidingen en zorgsectoren moeten hiertoe worden gefaciliteerd.
- 7 Monitoren van effecten**
Bovenstaande maatregelen zullen leiden tot een grotere toegankelijkheid van de seksuologische zorg, meer aandacht voor preventie van seksuologische problemen en meer systematische aandacht voor seksualiteit en intimiteit binnen de reguliere zorg. Wat zijn de effecten hiervan, hoe wordt de kwaliteit van de verbeterde zorg door patiënten beoordeeld? Om dit inzicht te verkrijgen, dient monitoring standaard te worden verankerd in de zorg.

